

Redakteur - Besitzer
W. Jurukoff.

Varnaer Nachrichten

6

1916.

5 Cent.

НАСИЛИЯТА

кодъ кралъ Никита.
КАКВО СТАВА ВЪ ЧЕРНА-ГОРА.
ВИЕНА, 21 ян. Холанските вѣстници твърдятъ, че капитулацията на Черна-Гора е направило едно много неприятно впечатление въ италианското и французкото правителства, които отначало търсеха да скриятъ истината, а следъ това направиха силенъ натискъ надъ черногор. кралъ, за да измѣнятъ положението въ което попадна Италия.

Въ началото кралъ Никита е отказалъ да измѣни своето становище по взетото отъ него рѣшение на 31 декемврий 1915 г. за капитулацията на Черна-Гора. За да постигне това, Съглашението, то си и послужило съ нѣкои албанско водители, които се противопоставиха на капитулацията на Черна-Гора и станаха избувванията изъ улицитъ въ Подгорица, а също и насилствено принудили кралъ Никита който рѣшилъ да изпълни съвѣтитъ на италианския и французкия посланикъ. Обаче, при това съгласие кралъ Никита е заявилъ, че семейството му се качва на италиански параходъ, но подъ условие, че не ще спира въ Италия, а отпътува направо за Франция, тъй като той е тежко убѣденъ за повѣдението на Италия спрямо Ч.-Гора.

Прѣзъ това време, прѣставителитъ на Съглашението въ Шкодра образуваха едновременно правителство, което послѣ съ напредването на австро-унгарцитъ къмъ тоя градъ. Това правителство се разтури. На 9 януарий прѣзъ нощта прѣставителитъ на Съглашението въ Шкодра насилва застави Никита да пътува къмъ Санъ-Джовани ди Медуа гдѣто бѣше и князь Петъръ и го качиха на единъ италиански торпильоръ, който чакаше и отведе кралъ Никита въ Бриндизи.

Черногорскитъ власти осждадатъ строго повѣдението на италианцитъ. Отношенията между Черногорскитъ и австро-унгарскитъ власти сж много добри.

ПОЛОЖЕНИЕТО

Ружия пачатъ отъ известно време непрѣстано се занимава съ положението на Ромъния и Гърция в. „Одески Листокъ“ като говори за положението въ което Гърция се намира казва: Нашитъ съюзници заставиха Гърция да запази своя неутралитетъ и да прѣдостави безпрѣпятствено своитъ територии, да разполагатъ съ тѣхъ въ тия мѣста, гдѣто има военно значение да застанатъ срѣщу силитъ на австро-германцитъ и български войски.

Положението около Солунъ слѣдствие на тия мѣрки на нашитъ съюзници спрямо Гърция, става се по-благоприятно за войскитъ концентрирани на съглашението въ Македония. Солунската акция нѣма друго значение за насъ, освѣнъ това, че ще задържимъ неприятеля да изпрати своитъ войски къмъ Суеъзъ и Египетъ.

Централнитъ сили постоянно заплашватъ Ромъния и искатъ щото тя да опрѣдѣли своето повѣдение. Повѣдението на Ромъния спрямо насъ и съюзницитъ ни е сжщото въ което Ромъния застана още при започването на общо европейската война, запазвайки своето пасивно повѣдение. Най-вѣрно то с, че Ромъния не разчита нейнитъ войски да дадатъ благоприятни резултати, ако тя се намеси въ войната на страната на Съглашението или централнитъ сили.

ЦАРИГРАДЪ, 21 ян. Сждебнитъ и административни власти сж констатирани съ актъ, че смъртта на Юсуфъ Изединъ, прѣстоноаслѣдника, сѣ самоубилъ като е прѣрѣзалъ съ бръсначъ артерията въ лакъта на лѣвата ръка. Башата на прѣстоноаслѣдника е сжщо утрилъ край на своя животъ по сжщия начинъ и то пакъ съ бръсначъ.

ЦАРИГРАДЪ, 21. Погребението на прѣстоноаслѣдника се извърши съ голѣми траурни шествия и военни почести.

ПАЗЕТЕ СЕ ОТЪ ШПИОНИ.

МАКЕДОНСКОТО

„Христосъ Възкресе“.

Американския в. „ЧИКАГО ДЕЙЛИ НЮСЪ“, който всекога се е застъпвалъ за правотата на българската кауза, като публикува обширни депеша отъ своитъ балкански кореспонденти, досежно общата радостъ, съ която македонското население посрѣща българскитъ войски и българския царъ, прибавя на уводно мѣсто и слѣдното: днесъ македонцитъ ликуватъ, днесъ е македонското „Христосъ Възкресе“. Нашиятъ кореспондентъ Луйсъ Етгардъ Браунъ който прѣброди цѣла Македония аташиранъ къмъ сръбската главна квартира има рѣдкия случай да види окончателното изчезване на сръбското кралство, въ своитъ депеша подчертава свѣдѣнията на софийския ни сътрудникъ Н. С. досежно безграничния ентузиазъмъ, който днесъ владѣе въ Македония при новото промѣнение на нѣщата. Радужното посрѣщане на българскитъ войски тамъ е въ голѣмъ контрастъ съ приема даванъ на другъ окупации въ тази гигантска война. Да, днесъ македонското население празнува своето „Христосъ Възкресе“.

ЛУГАНО, 21 януарий. Прѣдставителитъ на Съглашението напуснаха Валона съ изключение на италианския консулъ, който остана самъ слѣдъ като изпрати семейството си.

АТИНА, 21 ян. В. „Матенъ“ пише: че въ скоро време ще почне усилено австро-унгарско настѣпление въ Албания. И че съглашението прави усилие да спаси останалитъ сръбски части въ сѣверна Албания. Въ Римъ ставатъ важни свѣщания за свѣтицата, които ставатъ въ Албания. Въ тия свѣщания взема участие и специаленъ английски пратеникъ. Вѣстника твърди, че английската главна квартира настоява прѣдъ италианската — италианскитъ войски да дадатъ едно генерално сражение прѣдъ Валона.

ВИЕНА, 21 ян. Атинския в. „Неа-Имера“ съобщава, че въ о. Сиросъ се появила пневмоническа чума, която брѣла вече десетки души и много заболя. Тази болѣстъ по мнѣнието на лѣкари специалисти била най-грозната отъ заразительнитъ болѣсти Гръцкото правителство е взело всички мѣрки да се ограничи болѣстъта само въ острова. Лѣкаритъ твърдятъ, че ако тая чума се прѣнесе въ редоветъ на войскитъ е единъ ужасенъ бичъ за живота на населението и войската.

ZUR LAGE

Eine erhabene spanische Persönlichkeit kam letztes in Zürich an, nachdem sie mehrere Tage in Paris gewelt hatte, wo sie mit französischen Diplomaten über die Lage zu sprechen Gelegenheit hatte. Die „Neue Zürcher Zeitung“ veröffentlicht ein Gespräch ihres Mitarbeiters mit dieser Persönlichkeit; letztere sagte, dass die Stimmung der französischen Konservations-Partei ganz anders als die der französischen Presse ist. Diese Partei hat die Hoffnung auf den Endsieg vollständig aufgegeben, sie erkennt die Heldentaten der Armee und sagt, dass sich diese umsonst, ohne Ziel aufopfert.

Die Hauptursache des Unglücks Frankreichs sei Poincaré. Man betrachtet Caillaux als den einzigen, der die Lage retten könnte, d. h. der eine Weise finden könnte, einen ehrenvollen Frieden mit Deutschland zu schliessen.

Die französische Konservations-Partei sei nicht schlecht gegen Deutschland gesinnt; im Gegenteil, sie sieht, dass England die grosse Verantwortung des Krieges trägt.

In Lugano erfährt man aus Mailand, dass der italienische Ministerrat den Entschluss gefasst, von England und Frankreich zu fordern, dass sie Truppen nach Albanien schicken sollen.

Das bulgarische offiziöse Blatt „Narodni Prava“ erfährt die interessante Nachricht, dass der italienische Gesandte in Durazzo, Baron Aliotti alles Mögliche getan hat, um ein Einverständnis mit dem dortigen bulgarischen Gesandten zu erreichen, nachdem er ihn gewisse Vorschläge gemacht hatte. Dieser Nachricht gibt man eine grosse Bedeutung.

Der russische Minister des Aeusseren Sazooanoff hat einem Journalisten eine wichtige Erklärung gemacht. Als das Gespräch auf Serbien und Montenegro kam, sagte Sazooanoff, dass destraurige Schicksal dieser beiden Länder unvermeidlich war, und das sie nach dem Kriege gute Tage werden erleben können.

Was Rumänien anbelang sagte er, dass er nicht glaube, dass es gegen Russland gehen werde, da man dort immer mehr einsieht, dass bei der Mitwirkung

mit den Zentralmächten die rumänischen nationalen Ideale nicht erreicht werden. Herr Sassanoff sagte, dass die Ententemächte keinen Separatfrieden schliessen werden und das der Friede trotzdem nicht weit sei.

Einen Korrespondenten der russischen Zeitung „Russkoe Slovo“ bewilligte der griechische König Konstantin eine Erklärung, in welcher letzterer den Ententemächten scharfe Vorwürfe für ihr Benehmen Griechenland gegenüber machte. Griechenland werde nie England und Frankreich verzeihen, dass sie so frech Griechenlands Souveränität zertreten haben. Der König sagte weiter: „Wenn Griechenland noch neutral bleibt, so tut es das nicht um den Zentralmächten zu nützen, sondern weil seine Interessen es fordern. Das griechische Volk fühlt sich sehr schlecht unter fremdes Joch und deshalb muss es noch sein Schwert versteckt halten, jedoch wird der Moment kommen, wo das Schwert aus der Scheide gezogen sein wird.“

Der Präsident der bulgarischen Volksversammlung Dr. Vatzoff erklärte letztes folgendes: Die Tatsache, dass Rumänien neuerdings den Zentralmächten 50 tausend Waggon Getreide verkauft hat, beweist, dass die Beziehungen zwischen Rumänien und den Zentralmächten gut sind und nicht ausgeschlossen werden kann, dass die 150 bis 200 tausend Waggon Getreide, worüber Rumänien noch verfügt, an die Zentralmächte weiter verkauft werden können. Die rumänische Getreidefrage wovon man soviel gesprochen hat, verdient eigentlich nicht eine so grosse Bedeutung.

Es gibt jetzt überhaupt keine Aussichten, dass Griechenland an die Seite der Entente gehe, Griechenland wird nicht die bisherige Neutralitätspolitik ändern.

NACHRICHTEN

der Ereignisse vom 4. Februar.
Lugano, den 3. Februar 1916.

Italienische Militärkreise nehmen an, dass wegen der Schwierigkeiten des Terrains der österr.-ungarische Vormarsch auf Durazzo noch 10 Tage dauert. Trotz dieser mageren Trostmeldung herrscht in Rom grosse Unruhe in politischen Kreisen, welche befürchten,

Д-ръ Т. ЖИВКОВЪ

приема болни — V участъкъ, улица „Братя Миладинови“ № 95.

КЖЩА

съ 3
стан и

кухня въ центра на града да има вода се търси подъ наемъ отъ малочленно семейство.

Споразумѣние вѣстникарска агенция до кафене „Алканъ“.

ГЕРМАНЕЦЪ

Авиаторъ, търси учителъ по български, дама или господинъ, знающъ нѣмеки, английски, евентуално и френски. Оферти редакцията.

1—2

Печатница „ЗОРА“ — Варна.

dass Oesterreich-Ungarn das Adriatische Meer zwischen Brindisi und San Giovanni di Medua durch Minen absperren und die an der albanischen Küste vorrückende Armee von der See aus verproviantieren werde. Giornale d'Italia beklagt sich, dass nun auch die russische Presse sich der französischen und englischen anschliesst und die mangelhafte italienische Hilfeleistung kritisiert. Die Zeitung erwidert, die russische Presse sei hierzu am wenigsten berechtigt, der russische Karpathenrückzug habe die Niederlage am Balkan verursacht. Ein weiterer Fehler sei die Untätigkeit Serbiens vom Dezember 1914 bis Oktober 1915 gewesen. Ein damaliger serbischer Vorstoss hätte die Isonzo-Front entlastet; nur Italien hielt sich frei von verderblichen Illusionen.

Budapest, den 3. Febr. 1916.

Oesterreich-ungarische Streitkräfte rücken an der albanischen Küste bereits über San Giovanni di Medua vor, ohne Widerstand gefunden zu haben. Montenegrinische und zersprengte serbische Truppenteile streckten unterwegs die Waffen. In zahlreichen Orten Montenegros wurden schon vor Ankunft der österreich-ungarischen Truppen die Gewehre in Kirchen gesammelt. Die französischen Streitkräfte, die Montenegro zu Hilfe gesandt waren, ergriffen die Flucht noch vor dem Eintreffen der österreich-ungarischen Truppen; dasselbe tat das französische Personal der drahtlosen Station nachdem sie die Station in die Luft gesprengt hatten.

London, den 4. Februar 1916.

Der englische Minister Runciman erklärte, offenbar unter stillschweigender Bezugnahme auf die italienischen Klagen, einer Abordnung von Fabrikanten in Manchester, dass der Schiffsmangel die grösste Not sei; die England während des Krieges kennen lernte; eine Besserung sei nicht zu erwarten. Die Schwierigkeiten werden immer grösser. Die Admiralität habe mehr als 10 000 Handelsschiffe für militärische Zwecke weggenommen; sie könne den englischen Linien nicht noch mehr entziehen, weil sonst die Versorgung des Landes, die Ernährung des Volkes unmöglich wird.

Obwohl die englischen Verfechter an der Grenze der Leistungsfähigkeit ankamen, obwohl alle Werftarbeiter vom Heeresdienst befreit sind, ist die Zahl der neuen Schiffe nur ebenso gross, wie die der Schiffe, die durch Unfälle und andere Ereignisse verloren gingen.

Der Minister fügte hinzu, dass die Schwierigkeiten noch durch die Forderungen der Verbündeten Englands vergrössert werden. England sei nicht mehr imstande, den italienischen Kohlenbedarf zu senden; Frankreich müsse Kohlen nach Italien schicken, England aber seine Kohlen-Transporte nach Frankreich erhöhen.

Berlin, den 4. Februar 1916.

Holländische Depeschen berichten, dass Montenegros Kapitulation bei der italienischen und französischen Regierung einen so ungünstigen Eindruck machte, dass man dort zunächst versuchte, die Wahrheit zu verheimlichen und durch Druck auf den montenegrinischen König die Lage zu verändern. Der König lehnte jedoch hartnäckig ab, die Kapitulation vom 13. Januar zu widerrufen. Hierauf hetzte die En-

tente die Albaner auf, was die Strassenkämpfe in Podgoritz verurteilte.

Der König Nikolaus gab schliesslich dem Wunsch des italienischen und französischen Gesandten nach, dem sich der englische und russische Gesandte nur schwach anschlossen, er sandte die Königin und beide Prinzessinnen nach Italien, jedoch nur unter der Bedingung, dass sie nicht in Italien bleiben, weil er äusserst erbittert gegen Italien ist.

Inzwischen wurde durch die Mithilfe der Entente-Gesandten in Skutari eine neue Regierung gebildet, die jedoch durch den plötzlichen österreich-ungarischen Vormarsch nach Skutari in die grösste Verwirrung gebracht wurde. Der König Nikolaus weigerte sich fortgesetzt, den Generälen zu befehlen, sich durch Rückzug nach Albanien der Kapitulation zu entziehen.

Als die Entente-Gesandten aus Skutari flüchten mussten, führten sie in der Nacht vom 21. zum 22. Januar gewaltsam den König Nikolaus weg und brachten ihn und den Prinzen Peter nach San Giovanni di Medua, von wo beide auf einem italienischen Torpedoboot nach Brindisi gebracht wurden. In Montenegro blieb Prinz Mirko, der während der Wegführung des Vaters nicht in Skutari, sondern im Hauptquartier war.

Der König Nikolaus hatte schon vor seiner Abreise nach Skutari den Prinzen Mirko zu Verhandlungen mit den österreichisch-ungarischen Behörden ermächtigt. Die Montenegriner verspotteten die italienische militärische Inferiorität. Der Verkehr zwischen Montenegrinern und den österreichisch-ungarischen Truppen ist freundlichst.

Berlin, den 4. Februar 1916.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Keine besondern Ereignisse.

Balkan-Kriegsschauplatz:

Nichts Neues.

Lugano, den 4. Februar 1916.

Die Vertreter der Entente verliessen Valona, wo nur der italienische Konsul ohne Familie zurückblieb.

Athen, den 3. Februar 1916.

Der Pariser Matin meldet, die Angriffe der Oesterreich-Ungarn seien in einigen Tagen zu erwarten, man hoffe jedoch die bedeutenden Reste des serbischen Heeres in Nordalbanien vorher zu retten. In Rom finden wichtige Beratungen in Anwesenheit des englischen Sondergesandten statt; man nimmt an, England verlangt, dass Italien in Valona eine Schlacht liefere.

Berlin, den 3. Februar 1916.

Grosses Hauptquartier: Westl. Kriegsschauplatz.

In Flandern antwortete die gegnerische Artillerie lebhaft auf unsere in breiter Front durchgeführte Beschiessung der feindlichen Stellungen. Nordwestlich von Hulluch besetzten wir zwei vor unserer Front von den Engländern gesprengten Trichter. In der Gegend von Neuville steigerte der Feind in den Nachmittagstunden sein Artilleriefeuer zu grosser Heftigkeit. Auch an anderen Stellen der Front entwickelten sich lebhaft Artilleriekämpfe.

In den Argonnen Handgranatenkämpfe. Unsere Flieger schossen ein englisches und ein französisches Flugzeug in der Gegend von Peronne ab. Drei der Insassen sind tot, der französische Beobachter schwer verwundet.

Berlin, den 3. Februar 1916.

Eines unserer Luftschiffgeschwader griff die englische Industriestadt Manchester. Liverpool und Sheffield, wo es erfolgreich Bomben auf die Fabriken warf.

A. d. R. Diese grossartige Leistung der deutschen Luftschifffahrt ist ein neuer Beweis ihrer Ueberlegenheit über die feindliche, da die deutschen Luftschiffe nicht weniger als 1120 Klm. ohne Unterbrechung zurückgelegt haben.

Konstantinopel, den 4. Februar.

Das Autopsie-Protokoll über den Selbstmord des türkischen Kronprinzen Jussuf Jgedin stellt fest, dass der Tod durch die Oeffnung der Schlagader der linken Hand, mit einem Rasiermesser, verursacht worden ist. Die Beerdigung des Kronprinzen erfolgte heute mit allen militärischen Ehren.

Der Vater des Jussuf Jgedin hat sich, wie bekannt, auf dieselbe Weise das Leben genommen.

АНГЛИЯ

не е доволна от своята съюзница. Липса на параходи.

ЛУГАНО, 21 януарий По повод исканията на Италия, Англия да изпрати наемни въглища в Италия с тяхни параходи, английският министър Рускин е заявил на една делегация фабриканти от Манчестър, че липсата на параходи се чувствува много и това е още от началото на войната. Той открито заявил на депутатите, че едно подобряване не може да се очаква. Мичелтън които сръщаме с големия Адмиралтейството е речизирало 10 хиляди търговски параходи за военни цели.

Нашите корабостроители не могат да попълнят загубите, които допринасят германските подводни лодки с потопяването на параходите. Вън от това той изказал незадоволство, че съюзниците на Англия искат щото техните транспортни нужди да бъдат изпълнени от английски параходи. Нуждите на Италия от въглища би трябвало Франция да ги задоволи.

Западнен фронт.

БЕРЛИН, 21 ян. Германска главна квартира. Въ Фландрия нашата артилерия е обстрелвала успешно неприятелските позиции; неприятеля отговаряше от време на време без всякакви резултати. Сѣверозападно от Хууто, нашите войски прѣзѣха съ пристѣпъ два английски окопа, слѣдъ като нашето минно отдѣление успѣшно постави дѣт мини, които експлодираха и унащожиха голѣма частъ отъ английскитѣ войски, които бѣха въ окопѣ.

Неприятелската артилерия въ мѣстността около Нювилъ отъ вчера слѣдъ обѣдъ се е доста усилила. Сѣщо неприятеля усили своята ар-

тилерия въ бойове и по незначителни части на фронта. Въ Аргоноу станаха бойове съ рѣжачи бомби. Нашъ авиатори свалиха при Перенѣ единъ аглийски и французки аероплани. Авиаторитѣ паднаха убити. По източния фронтъ нѣма нищо за отбѣлѣзване. Сѣщо и на балканския фронтъ.

Мѣстна хроника

ПО СЛУЧАЙ рождения день на Н. В. Князь Борисъ Търновски, Варненския Окръженъ Управителъ г. Д-ръ Т. Боевъ е поздравилъ телеграфически. Прѣстоноаслѣдника е отговорилъ слѣдното:

Сърдечно благодаря Вамъ и населението отъ окръга Ви за поздравленията, които ме трогнаха.

Борисъ Търновски.

София, Двореца.

Н. Ц. В. Прѣстоноаслѣдника Князь Борисъ Търновски

По случай рождения Ви день щастливъ се считамъ да поднеса ВАМЪ поздравленията отъ мое име и отъ името на населението въ окръга за дългогодишество, съ пожелание да наследите Царския Прѣстолъ въ положение както въ времѣната на Великиятъ Български Царъ Симеона, Бориса I и Асѣна II и запазите за слава на роду Династията Ви.

Окр. Упр. Д-ръ Т. Боевъ.

ВАРНЕНСКИТЪ граждани, чрѣзъ централния комитетъ на благотворителнитѣ дружества въ Варна поднесоха на войницитѣ и офицеритѣ (български и германски) въ тоя градъ различни видове подарѣци, а сѣщо и цигари и тютюнъ по случай новата година. Винаги щедри въ пожертвователност, поманитѣ граждани и тоя пѣтъ показваха жестъ на особено внимание и обичъ къмъ своитѣ войци и тѣхнитѣ началници — офицери и подофицери, поставени на стражъ въ района на града сръщу аличитѣ институти на сегашнитѣ ни Отечествони врагове.

Особено впечатление направи поднесенитѣ отъ нѣколко ученички милъ подарѣкъ за германскитѣ офицери, състоящъ отъ 400 кърпички, бродирани въ тукашната дѣвическа прогимназия, а сѣщо и една авиаторска шапка, оплетена пакъ ученички и назначена специално за Началника на Хидропланното отдѣление.

Войницитѣ отъ пункта не бѣха забравени сѣщо и отъ благороднитѣ германци, съставляющи германската колония въ града, начело съ германския консулъ, Г-нъ Франу. По случай на настѣпващата нова година тая колония, макаръ и малка, поднесе доста много цигари за раздаване на българскитѣ тукъ войкови части.

Началникътъ на пункта, по тоя случай поднесе писмено своитѣ и на чиновотѣ отъ пункта искрени благодарности и благопожелания на щедритѣ дарители.

ВОЙНИЦИ-артисти отъ допълнящата дружина на 8 пѣх. полкъ сж прѣдставили въ гр. Провадия на 17 и 18 т. м. комедията „Свадбата на Кречински“, а накрая духовитата сценка отъ Ив. Балкановъ „Селско посрѣщане“. Прихода е билъ 1000 лв. и за въ полза на бѣднитѣ войнишки семейства. Взели сж участие запасния поручикъ г. Георги Стояновъ, единъ отъ талантливитѣ артисти при Народния ни театръ, Сп. Атанасовъ П. Димитровъ и други.

Сумата приходъ веднага се

раздала на бѣднитѣ войнишки семейства.

Тази инициатива заслужава похвала.

ПРЕДСЕДАТЕЛЪТЪ на Народното събрание, г. д-ръ К. Вацевъ е изпратилъ слѣдната телеграма до Негово Царско Височество, прѣстоноаслѣдника Князь Борисъ:

По случай рождения день на Ваше Царско Височество щастливъ съмъ да Ви поднеса отъ мое име и отъ името на Народното събрание почителни поздравии.

Народното прѣдставителство въско оцѣнявайки присѣствителето на Ваше Царско Височество на полего на честта между храбритѣ синове на България и личното Ви участие въ борбата съ врага, пожелала на Ваше Царско Височество грачитно здраве и дълъгъ животъ за блягото на Отечеството, за радостъ на цѣлокупния български народъ и за слава на храброто войнство.

Въ честъ на Ваше Царско Височество Народното събрание рѣши да вдигне и отложи днешното си засѣдание.

Прѣдседателъ: ВАЦЕВЪ.

Пожертвования

за Червен. кръсть, Варн. клонъ:

Българското Д-во Червенъ Кръсть, Варненски клонъ, изказва благодарностъ на слѣдующитѣ Госпожи, Госпожици и Господа, за щедритѣ имъ пожертвования за ранешитѣ и болни войници, дадени направо въ дружествѣната канцелария и чрѣзъ дамскитѣ участкови комитети. Сѣщо и на всички Госпожи и Госпожици съставляющи дамскитѣ участкови комитети, които при тѣжки климатически условия не пожалиха трудъ и спокойствие да обиколитъ къщата на своитѣ участъци и бѣдѣтъ ползѣни на благотворителността.

Пожертвования внесени направо въ канцеларията на дружеството безъ покани:

Хранчиладжиянъ 1 риза. Р. Рафаеловъ 2 лв. Д. Шишковъ 5 лв. Ив. Иосефъ 1 лв. Р. Ив. Ивкова 1 топъ платъ за ризи. Ис. Кокашевъ 1 топъ платъ за ризи. Д. х. Константиновъ 10 лв. Г. Поповъ 1 б. гащи, 2 кърпи за лице и 12 кърпички. Ив. Рожевъ 10 лв. А. Христовъ 2 лв. Меджитъ Халиловъ 1 лв. Д. Николовъ 1 лв. Р. Петровъ 3 лв. Х. Ивановъ 5 лв. Х. Кирчевъ 1 ч. чорапи. В. Самсарова 1 кърпа за лице. Н. Стоянова 5 лв. П. Вергисевъ 5 лв. З. Михайловъ 1 кърпа за лице. М. Добрева 5 лв. А. Славовъ 20 лв. Г. Бууклиева 10 лв. Вр. Коларовъ 5 лв. И. Груева 5 лв. А. Калене 2 лв. Калояновъ 5 лв. Б. Барониянъ 5 лв. Янка Янкова 2 лв. Я. Панкова 2 ризи. Ел. Топова 1 лв. Станчева 2 лв. М. Юшенлийска 1 риза. Ив. Сѣбевъ 2 кърпи за лице. Панева 1 риза, 1 б. гащи и 1 кърпа за лице. Матеева 3 лв. Н. Чехларова 5 лв. Парашкева Георгиева 5 лв. Куртова 10 лв. Кънчева 1 лв. Мишкова 2 лв. Таквориянъ 0.50 С. Пулджиянъ 1 лв. Ан. Николова 1 лв. Антонова 0.40 лв. Х. Стефанова 1 лв. П. Филчевъ 1 лв. С. Иванова 1 кърпа за лице. Я. Пантелевъ 1 лв. Гр. Петровъ 5 лв. Макариянъ 2 лв. Е. Гологанова 1 лв. Каландриянъ 1 лв. В. Вакаханова 1 ч. чорапи. П. Свadiaнъ 1 лв. А. Ангелова 1 б. гащи и 1 кърпа за лице. Николова 1 кърпа за лице. В. Табакова 1 чаршавъ. С. Николова 2 кърпи за лице. Г. Юрданова 1 кърпа за лице. Д. Ставрева 1 кърпа за лице и 1 калѣфъ за възглавница. Хаджеолу 2 лв. Б. Ивановъ 1 кърпа за лице. Карагьозова 2 лв. Бойчева 1 кърпа за лице. Лелювъ 2 лв. М. Шейлкова 2.5 м. дом. платъ. Мантиянъ 2 лв. Буйновъ 2 лв. Тодорова 1 гащи бѣли Лодозова 5 лв. Стоянова 1 ч. чорапи. М. Арабаджиянъ 5 лв.

Слѣдва.